

DIARI CATALA
Avisos, Noticias y Anuncio
PREUS DE SUSCRIPCIO

El Nou de Catalunya

Redacció y Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entradeta
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Any XXI núm. 4,313 Barcelona: Dijous 25 de maig de 1911 Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: L'Ascensió de Ntro. Sr. Jesucrist.
Sant de demà: S. Eutim, p. m. - Guaspar: Hores: A la Iglesia de la Provincial Casa de Caritat - Hores d'exposició: De les sis del matí a les sis del vespre. Demà: A la Iglesia parroquial de St. Cugat - Hores: Ntro. Sr. de Belhíem, a la Iglesia - Demà: Ntra. Sra. de les Glòries, a St. Pere. Missa d'avui: L'Ascensió del Senyor; color blanc. La de demà: St. Felip Neri, color; i fr. color blanc. Adoració nocturna: D'aquí, die 27. Torn de Sant Antó i se padua.

D. Rosalia Sardà y Casabó

de Camps

morí el dia 25 de maig de 1910
(A. C. S.)

El seu fill viu don Joan Camps y Bosch, filla, entenat, pare don Isidre Sardà y Baiget, germans don Albert y don Enric, germans i germana polítics (avunts), oncle polítich don Felip Solà Tulla, cosins y demés parents, preguen als amichs y coneguts se serveixin assistir a alguna de les misses que en sufragi de l'anima de la finada se resaran a la Iglesia de la Casa Provincial de Caritat, demà divendres, dia 26 del corrent, essent d'ofertori les de deu a dotze.

Agraint l'assistencia, per respecte a la santetat del temple el dol se dona per desdilat

No's convida particularment

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes
RAMBLA CANALETES, 2

PEUGEOT

primera marcadon mon
Lleugeres
sólides y elegants
Complet assortit
en tots els models
Representants
exclusius:

F. S. ABADAL Y C. - Aragó, 239 al 245

Instalació de Raigs X. - Altes freqüencies. - Gran Solenoide. - Bobina de Tola. - Bany de Llum Ozone y demés accessoris. Se ven. Rahó: Tirolenses, Rambla del Centre, núm. 7.

Botet y Bladó Camiseria, Corbateria, Mocadors, Bisuteria, Géneros de punt
Especialitat en confeccions a mida
Gran assortiment en Novelats de la temporada

Les dues mides

Els qui protesten constantment contra tota mada preventiva, els qui abandonen de les penes d'exili aduix en els casos de que tendeixen a la conservació del ordre social, una vegada arribats violentament al poder devenen els més dictadors y tiranics.

Així veiem com els republicans encastellats a Portugal perseguir, hostilitat y assetjen fins en el sagrat d'un refugi estranger, y violant les regles de bona cortesia internacionals, els proclamen del antic regim monàrquic.

Així veiem com aquests mateixos republicans, el Nord de Portugal, així es, a la regió menys republicana, detencions de persones de diferents classes socials, acusades de PROPALAR REMORS ALARMANTS; mentre llurs compatriotes d'Espanya se complauen en fer córrer sistemàticament noves que perjudicaven greument, no els interessos del govern, o d'un partit, o de les institucions, sinó els interessos generals del Estat, del país.

Mentres els d'aquí combatien el fur de guerra, els democràtics lusitans utilitzen marins per exercir funcions de policia.

Els qui abandonen de la delació posada al servey de la justícia, la practicien y aduix passen a vides de fer sumaris, valentes de comités revolucionaris d'organismes secrets y periboradors.

No es estrany, en vista d'això, que la premsa europea continuï tractant ab grans mesura la nova república portuguesa. Darrerament es la "Gaceta de Franco" la qui se n'ocupa en el seu nombre del 17 de març. Després de fer nombre de consideracions molt poch favorables perals homes que avuy governen aquell poble, afegix:

«A trobar a la República's precursors dels marionets que han estat la causa de la fi vergonyosa de la monarquia».

De res val a n'aquells republicans haver cura minuciosa de felicitar tots els Emperadors, Reis y príncips d'Europa en natisals, festes onomàsiques y nocives. L'opinió europea no's serà favorable fins que la governació d'aquell Estat canvi en vies de normalitat y de tolerancia.

«Quin regim de llibertat y de sobirania del poble es aquest de Portugal, que a hores d'ara, no ha celebrades encara eleccions y no ha reunit les Corts? Què hi diuen a n'això els bescomandadors don Maura que renunciat al poder, per afany d'acudir al Parlament y de governar ab el Parlament obert, y que, malgrat tenir la majoria unànime, adicia, dimittí, per haverli retirada la confiança, i que el altre partit governamental?»

Quens diguin hont es la delicadesa y hont es la dictadura, si a Madrid o a Lisboa. Quens diguin hont serien més explicables les mides represives, si en un país hont els oposicionistes provoquen fets vandàlics, y inciten al assassinat y l'intent de contrariar la gestió, o en un altre país hont s'es verificada la revolució y la conquesta del poder sense lluita y sense protestes dels oprimits que avuy dia constitueixen els desheredats, ja que no poden calificar d'oposició, o en un altre país hont les violencies venen de dalt, dels que manen, dels que torcen y modifiquen les lleys per llur sobirania y personal voluntat.

A n'en Joseph Clarà

Honor al gran artista a qui s'ha negat el premi d'honor

L'Honor es pera en Joseph Clarà. La seva obra l'en fa mereixedor; y així que tothom sent, així que en aquestes hores ja ha devingut una frase dita y repetida en els rotllons intelctuals y artístics de Barcelona, va a traduir-se en un acte que, alhora, sia un homenatge a n'en Clarà, sia un desagravi de la desconsideració que ab ell y ab el nostre art s'ha comesa.

Barcelona tota deu reparar aquest afront, fet al seu bon nom y al seu art, homenatge a n'en Joseph Clarà. Fins a les ciutadans, els artistes, els homes de representació social aquest gest de nobilitat reparació a un honorat fill de Catalunya.

La comissió del Premi d'Honor de aquesta migrada Exposició, ha sigut un digne conecament de la festa provincial, y, com a poble escarriat y magroy, hom hagut de concedir els grans honors a un artista foraster.

L'obra don Clarà no era poca per al honor que pot ésser d'una semblant festa. Y cal que la gent de Barcelona, amiga de les coses del esperit; cal que's homes que son el veritable cor de Barcelona, vegin les seves altes proves de reconeixement al llur art, i que, com a ciutadans, els artistes, els homes de representació social aquest gest de nobilitat reparació a un honorat fill de Catalunya.

La comissió del Premi d'Honor de aquesta migrada Exposició, ha sigut un digne conecament de la festa provincial, y, com a poble escarriat y magroy, hom hagut de concedir els grans honors a un artista foraster.

L'obra don Clarà no era poca per al honor que pot ésser d'una semblant festa. Y cal que la gent de Barcelona,

GLOSARI

RELLEGIU

No hi ha plaer com el de rellegir un bon llibre, si no es el de rellegir una volta encara, després d'haverlo deixat reposar y d'haverlo oblidat una poch. Els bons llibres son com la música en que a n'a m'hi passa al menys, es font d'una emoció més pura la reconeixement de la conexença. Y fins y es possible sospitar que en la emoció de la conexença hi entra fins a un cert grau y per manera obscura y subtil la emoció de reconeixement. No per lo que Plató deya sobre la ciencia perduda d'una suposada existencia anterior; sinó perque, en les coses que veiem hi ha una part de nosaltres mateixos; que, al cap y a l'últim, els objectes del món son, fins a un cert punt y en la mida que'ls coneixem, projecció nostra.

Un aspecte ben vulgar d'això troba en l'interés que solen desvetllar alguns de les més baixes formes d'art, la pintura de genre, el drama d'argument, la comedia de costums, la novel·la d'anecdota. L'espectador o lector son ben satisfet de retrobar la cara coneguda, l'usual i l'entengut, la escena que sa ab aquells clarets de paraula y solennitat de unió que una volta sentida, ja no s'oblidia pas may més; y el grans número de oyentes que aquell matí omplien de gon a gom la llarga galeria vidrada, tenien també quelcom que no's troba pas en la generalitat de públic que oix missa rutinàriament; que mou les cadures, que gira el cap, que si a mà ve, enclina ab la veltut del devany o ab la del costat. Les associacions al Institut de Cultura, completament identificades ab l'augusta cerimonia que's verificava al altar, se veyan bé que seguien ab el cor y ab els ulls i l'esperit y les paraules del celebrant; y quan, després del Evangelí, en mig d'una silenci verament imposant, una de elles va llegir ab dicció tan clara com equívoca alguns fragments del llibre que fou la eliminació de Cristó, una emoció poques vegades sentida s'amparà de mi; y aquesta al creixent, quan després d'haver sumit el sacerdot les

Conferencia den Carner

Devant de nombrosa y distingida concurrencia, entre la que hi vegérem distingides dames y damiselles, tingué lloch la segona conferencia, de les que, per cada diu, ne son organitzades a la Joventut Catòlica. Nosre amich Joseph Carner parlà exquisidament - com ell sol ferho - De nostre optimisme catòlic.

Començà dient que l'optimisme es el nexa de tots els qui avuy senten a Catalunya fractures de perfecció. L'optimisme és donchs, a més del seu valor doctrinal, el de constituir una irradiació de la més noble dels nostres esperits. Està natxent entre nosaltres la fórmula més equilibrada de Catolicisme col·lectiu que hi hagi avuy en els palsos latins.

L'optimisme necessita un ambient de salvable llibertat. L'optimisme no ha de ésser un senzill cambi de fatalisme, una pura inversió de l'heretisme pessimisme. No es tampoch una mena de sensualitat, sinó, al contrari, un estat d'anímisme que augmenta l'espontaneïtat de l'esperit. L'optimisme no representa tampoch una abdicació doctrinal, no es una mena de pragmatisme estratègic que deixi en se'n terme la metafísica. En tota l'evolució històrica del cristianisme, en la seva moral, en la seva bagatella, apareix l'optimisme alliberant la voluntat, respectant exquisidament tot el complex humà, donant expansió racional a tot lo que viu y constituint una base profunda de distinció entre l'apòstol y l'agitador, entre l'mistic y l'epilèptic, entre l'profeta y l'enxerimant, entre Sant y l'hipòcrita, entre el martir y el fanàtic.

El pessimisme es la més gran mena antichristiana de la societat contemporània, no ja solament com a doctrina concreta y definida, sinó per les seves influències cosmopolites y interconscients que han creat un ambient general de depressió. En la gran massa indocil hi pesa instintivament una mena de por, duració del maniqueisme. Y cal tenir en compte que de l'imposició momentània del mal no tenen la culpa el qu'il serveix, y el qu'il tem, però, sobretot, el qui pren excusa del temor que li produïx el mal per assegurar-se en la seva persona.

Nosaltres esperem del Catolicisme una nova primavera del món, perquè sabem que may ne serà agotat el llevat afemat. Y en aquest punt el conferenciant preu precisar plàsticament el seu sentit esmentat un episodi de la vida de Sant Antoni, contat per Sant Atanasi, y una pagina esculida de la llegenda Franciscana.

Si l'optimisme sempre ha sigut convenient y racional, avuy, per rahons circumstancials que venen a ajuntarse a les eternes, sembla haverse d'imposar com a sentiment general de la host cristiana.

Han fracassat els esforços del idealisme confessional, les divinitats de tant principals parcs de progrés com s'han volgut oposar a la plenitud armònica del cristianisme; y aquest apareix avuy com amich defensiu de la civilització no mutilada. L'anticlericalisme suïx avuy a tot Europa una crisi, els que demanen una revisió social cada dia venen més obligats a llençar el lastre anticlerical; l'escepticisme tendeix a ésser considerat com un desio de la nostra cultura, la ciencia troba en la religió a la intima conformació dels pobles, als seus instints y, alhuc, com s'està comprovant a França, als focaments de la seva cultura. Del protestantisme fins al modernisme s'han agotat les probatges individualistes y el catolicisme objectiu roman avuy a cap nosa veltut a la seva força, ab la seva unitat més consolidada que may, intensificada per la maravillosa creuada Escartat, la intimitat renovelada ab l'Evangelí, el retorn de la Teologia a la vida.

Impressions de la Comunió anyal

de les senyoretes associades al Institut de Cultura y Biblioteca per la dona en la festa de la senya Patrona la Verge de Montserrat (I)

L'acte tingué lloch en els claustres superiors de la Iglesia de Santa Agna, ab tanta senzillesa o sobrietat de aditaments que, com diria el Glosador, en lo relatiu al exterior no s'hi veyan res de particular. Mes el celebrant era'l ben nomenat rector de la parroquia doctor don Ildefons Gatell, el qui deya la Missa ab aquella claretat de paraula y solennitat de unió que una volta sentida, ja no s'oblidia pas may més; y el grans número de oyentes que aquell matí omplien de gon a gom la llarga galeria vidrada, tenien també quelcom que no's troba pas en la generalitat de públic que oix missa rutinàriament; que mou les cadures, que gira el cap, que si a mà ve, enclina ab la veltut del devany o ab la del costat. Les associacions al Institut de Cultura, completament identificades ab l'augusta cerimonia que's verificava al altar, se veyan bé que seguien ab el cor y ab els ulls i l'esperit y les paraules del celebrant; y quan, després del Evangelí, en mig d'una silenci verament imposant, una de elles va llegir ab dicció tan clara com equívoca alguns fragments del llibre que fou la eliminació de Cristó, una emoció poques vegades sentida s'amparà de mi; y aquesta al creixent, quan després d'haver sumit el sacerdot les

Polítiques

L'Unió Catalanista

Les conclusions que la ponència d'ex-presidents de la Unió Catalanista, composta pels senyors don Josep Maria Roca, don Antoni Suñer y don Manuel

Informació

El governador de Girona, senyor De Benito, ha passat cap a València.

El diputat provincial don Francesch Bartrina, tot just arribat de París, ha enviat als organitzadors del març del darrer d'anenge la seva adhesió a la campanya contra la pornografia.

Abonors

Per a menjar bé y econòmic. Pensió Francesca, Vergara, 5, pral.

Abonors

Tusquets y C. S. en C. Banca Borsa. Valors y cupons. - Rambla del Centre, 9

Dr. Parroja VENTRELL-COR. Conceill de Cent, 341, pral. 1.

Abonors

E. Prat de la Riba

La Nacionalitat Catalana

Un vol. de 152 pàg., de 20 x 13 cm., en excelent paper vergé. Edició popular: 50 cts.

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Observatori Meteorològic de la Universitat. - Director: E. Alcobé - 24 de maig

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

Abonors

exhens del curs anterior. Presidí l'acte el director de dita Escola, senyor Sánchez Pérez, qui va pronunciar un discurs fent ressaltar la marxa prospera i florent de la Escola durant el curs de referència, segons demostren l'aument de alumnes matriculats, així com les assignatures generals com en les de caràcter tecnològic, que ha seguit una progressió ascendent en els 35 anys o més que dit Centre compta d'existència, i acabà felicitant a la Diputació provincial, al professorat i als alumnes premiats pels satisfactoris resultats obtinguts.

A continuació el secretari senyor Canals llegí la llista dels alumnes premiats, els quals rebent de la presidència els respectius premis i diplomes, començant un total de 61 primers premis, 71 segons i 56 diplomes.

S'entregaren, finalment, tres títols o diplomes d'apititut per qüestió de taller en la especialitat mecànica, dos en la especialitat química, quatre diplomes de Tècnica en fèrtils, un d'apititut per l'ent en electricitat, un per Maquinista, un per Capataç d'obres, i un per Deuillat.

Han tornat de Madrid els professors de la Escola Superior d'Arquitectura don Pere Domenech i don Francisco de P. Nebot.

La Lliga de senyores per l'Adósc. Catalana ha acordat nomenar tres delegades que, representant la institució, prenguin part en el Congrés Eucarístic de Madrid i en l'Internacional d'Obres femenines, en el que tindran representació les diferents lligues de senyores catòliques, tant d'Espanya com del estranger.

La senyora presidenta s'ha posat en comunicació amb la marquesa Unzué del Valle, presidenta de la Unió de Dames del Sagrat Cor de Jesús, que intervingué també en el Congrés Internacional d'Obres femenines celebrat a Brussel·les, i entre vianes senyores de nostra ciutat que pertanyen a la Lliga, s'han posat en estudi alguns dels temes que's discutiran a Madrid, referents a lligues de comarques, moralitat del teatre i altres especialitats, decoro en les modes, protecció a les joves que aflorescen a les grans capitals i altres.

Tot fa esperar que del Congrés neixen sortiran bones orientacions i que aquestes reestran caràcter pràctic aplicable a les condicions de nostre país.

BARCELONETA.—Propera la temporada d'estiu, comença a aixecarse a la platja de la Mar Vella les barraques de bany, i veiem ja els barcelonets en els dies calorosos.

DE FORA

—Dimicres arribaren a Palma de Mallorca els arquitectes catalans senyors Ruyó i Ferrer per ultimar els detalls de la excursió que verificaran a Mallorca l'Associació d'Arquitectes de Barcelona. Els excursionistes han d'haver-hi arribat avuy, diada de l'Assensió, amb l'objecte de visitar els monuments arquitectònics més notables i admirar les belleses de la illa, permaneixent allà fins al diumenge. Els arquitectes palmesans observaran als excursionistes ab un banquet que's celebrará demà, divendres, en el restaurant de Ca's Catalana.

El mateix dia, el senyor Rubió donarà una conferència sobre la Catedral de Palma. Dissapte faran una excursió a Soler i diumenge a les oves d'Artà i Manacor.

—Els raquítichs, els neurastènichs, els nens en l'època de creixença, els senyors en l'estat d'embarc, els tuberculosos deuen pendre l'aixarot de font de ois gelatinós.

Casadesús
del doctor Cuixart. És el reconstituent ideal, 250 pessetes en farmacies i Arch del Teatre, número 21.

FET CERT

Després de llarga i grave malaltia que ha durat setmanes, pot el pacient arribar al desitjat període de la convalescència, però li falten forces, la malaltia ha deixat senyals en son cos, la debilitat n'és la causa, dorm malament, fa males digestions, sofreix desvaixements, és mal de cap i no pot desempeñar bé les funcions cerebrols perquè se sent fatigat i per tant la memòria i l'apetit físic per poder dirigir els seus negocis... Què fer? Unes ampolles de aixarot de HIPOFOSFITOS SALUD han donat la força que no tenia en els nervis i la sanch, totes les funcions han tornat a la normalitat, la restauració de forces és evident i son VIGOR FÍSIC MAJOR QUE'L NORMAL, està curat i pot tornar al seu negoci i content i satisfet del favorable exit obtingut ab l'aixarot HIPOFOSFITOS SALUD de Climent i Companyia, únic aprova per la Royal Academia de Medicina.—Se ven en les principals farmacies.

Informació parlamentaria

La pornografia i el Senat
(PER TELEFON)

Senat

Madrid, 24, 9'15 nit.
El senyor CANALEJAS contesta al senyor Sánchez Escartín.

—Els lamentables lamentabils — comença dient el Sr. S. no haig abordat el problema de la pornografia en la forma que devia haver sigut plantejat i l'haig tocat sols des del punt de vista conservador, però l'ensenya una serie de crechcs que no mereixen.

S'entén que abans de d'aquestes preguntes i aquests escrits a que aludeix el Sr. S. es troben preocupats de la moral dels esperts.

No crech que sigui missió de la política i dels govorns el acabar ab la immoralitat ambiental. Això és cosa de l'home, de la educació i de les coses humanes. (Molt bé.)

Se'n acusa, se'n culpa de totes aquestes coses que avergonyeixen a S. S.; durant el període que manaren els conservadors han pujat des de governen els democràtics. (Rialles.)

S. S. ens exhibia vistes postals s'acabaven aquests, per llensar cures contra les infeccions. Jo, en defensa d'aquestes, he fet una llarga estadística de les bel·lituds que han sigut multades per detecció de malalties o per fet contrari.

La Lliga de senyores per l'Adósc. Catalana ha acordat nomenar tres delegades que, representant la institució, prenguin part en el Congrés Eucarístic de Madrid i en l'Internacional d'Obres femenines, en el que tindran representació les diferents lligues de senyores catòliques, tant d'Espanya com del estranger.

La senyora presidenta s'ha posat en comunicació amb la marquesa Unzué del Valle, presidenta de la Unió de Dames del Sagrat Cor de Jesús, que intervingué també en el Congrés Internacional d'Obres femenines celebrat a Brussel·les, i entre vianes senyores de nostra ciutat que pertanyen a la Lliga, s'han posat en estudi alguns dels temes que's discutiran a Madrid, referents a lligues de comarques, moralitat del teatre i altres especialitats, decoro en les modes, protecció a les joves que aflorescen a les grans capitals i altres.

Tot fa esperar que del Congrés neixen sortiran bones orientacions i que aquestes reestran caràcter pràctic aplicable a les condicions de nostre país.

giant tant a veure a la companyia italiana, o vicensa, etc.

El senyor SANZ ESCARTÍN. — ¿Y en la classe mitja?

El senyor CANALEJAS. — També son culpables els pares.

Se parla molt de moralitat i en cambi hi ha cases on qu'ells fills sols se tenen per hux i d'ells se n'encarreguen criats o a institutius. (Rialles i riures.)

¿Sab S. S. lo que jo'ls dich a certs moralistes de nou encuny? Que en els registres de la policia figuren els noms de moltes persones respectables africanes a aquestes oportunitats. (Rialles en la majoria i riures en els conservadors.)

Lo mateix passa ab els teatres. A la òpera s'hi veuen certes escenes de les obres (don Wagner i ningú s'escandaliza; però s'urt una desgraciada, que guanya quatre pessetes, ensenyant una mica la cama, i ja està l'escandalat armat.

Cal fer el dret de la realitat i de que aquest és el sigle benent del art. Vegi S. S. l'arquitectura de sigles passats; fixis en ella i podrà observar la pornografia triomfant, sense exhibir de ella les fatades dels temples i les cadidres dels chors.

Termina culpant de la immoralitat a les costums de la societat i defensat a la veritat artística, allunyada de objectius i immoralitats. (Molt bé en la majoria.)

Jo sols li diré una cosa a S. S., i és que si'ls partidaris de la pornografia anessin a la preso no hi hauria presuport bastant pera allotjarlos degudament. (Rialles.)

El senyor SANZ ESCARTÍN rectifica insistint en se manifestacions i demanant explicacions al senyor Canalejas sobre lo que ha dit respecte als registres de la policia.

El senyor CANALEJAS. — He volgut dir que al quefe superior de policia li ha extranyat molt que se'l combatí per no perseguir bastant la immoralitat i els agents a les seves ordres vegin tots els dies en cines i teatres alegres a persones respectables i a coneguts pares de la patria. (Rialles.)

Exposa les seves idees sobre la societat, mostrantse orgullós d'haver nascut en aquest temps de tanta perversió, segons el senyor Sanz Escartín.

Jo sé de moltes persones que no han vist aquestes postals que ha vist S. S. Pera m'els veritables culpables son els que's recoren admirantment, no els que les han enenyats.

Termina promentent perseguir la obscenitat.

Rectifiquen breument.

Ordre del dia. — Se voten definitivament els projectes aprovats ahir.

Se llegien el dictamen sobre'l projecte de substitució dels consums i s'aixeca la sessió.

MÉS TELEGRAMES Y TELEFONES

DE "LA VEU DE CATALUNYA"
(PER TELEFON)

La cartera de Gracia y Justicia
Madrid, 24, 9'15 nit.
Se diu que quan se tanquin les Corts el senyor Canalejas proveirà la cartera de Gracia y Justicia, passant el senyor Barroso a Governació.

S'indica per ocupar als senyors López de Laserna y Bonaventura Muñoz. El senyor Aldecoa, president del Suprem, a qui s'havia ofert la cartera, la ha refusada.

El consums al Senat
El dictamen que ha sigut llegit a última hora al Senat, conté lleugeres modificacions que més se referencien a les paraules que al fons del projecte.

El conservadors de la comissió han votat contra el dictamen.

La discussió del projecte començarà el divendres.

La llei de suores
La comissió del Senat que entén en el projecte de llei reformant la del municipi de la fabricació de sucre s'ha reunit aquesta tarda, donant dictamen de conformitat ab lo aprovat pel Congrés.

La cadira de les treballadores.
La comissió del Congrés que entén en el projecte de llei relativa a la cadira per les operacions en determinats tallers i industries ha donat dictamen, suprimint en aquesta part de lo que anava en el projecte.

El Còdic Militar
Per a auxiliar en els seus treballs a la comissió de reforma del Còdic de Justicia Militar ha sigut nomenat l'auditor senyor Mendez Alana, com a vicepresident de la mateixa, avaluant els tinent auditors senyors Martínez de la Vega, Ruiz de la Fuente i Ochoa i els advocats don Francisco Montenegro, que és capità d'infanteria, i don Ricard Ruiz y Benítez de Lugo, que ho és de cavalleria.

La pornografia a Barcelona.
Don Dalmat Iglesias se proposa explicar una interpel·lació en el Congrés, sobre la pornografia a Barcelona.

La contribució territorial
El ministre d'Henda ha accedit a la modificació proposada pel fill del senyor Cobian al projecte de llei sobre contribució territorial, en el sentit de defensar el cupu actual, contra l'aument que pugui derivarse de la reforma d'urant l'actual exercici.

Modificacions al projecte de Consums.
Madrid, 25, 1230 matinalada.
Per les modificacions introduïdes en el dictamen sobre consums se determina el màxim del tant per cent sobre l'ingrés que podran establir els Ajuntaments dins de la escala gradual.

Queden subjectes els alcohols al arbitri que en forma de patent podrà imposar sobre les begudes espirituoses i espumoses, y s'examineix del pago del impost especial els jarrins dins de les finques.

Los senyors Lluarte y Alvarez Guizart han dirigit interessants preguntes relacionades ab el projecte al ministre d'Henda, una d'elles sobre si se suprimiran les casetes de consums, després que la llei sigui posada en vigor.

Per més que'l senyor Rodríguez no ha contestat res en concret, els senadors conservadors dedueixen que continuaran les casetes.

Una esmena
El ministre d'Henda ha acceptat una modificació proposada per don Eduard Cobian, al projecte de llei sobre contribució territorial.

La modificació diu aixís:
Article tercer. Les provincies abont les operacions catastrals estigun acabades y comprovades continuaran tributant per quocens al tipu de 14 per 100. Els pobles de les demés provincies que per conseqüència de dites operacions hagin de tributar sobre la base d'una riquessa superior a la que'ls estava atribuïda abans d'elles, no quedaran obligades, durant l'actual exercici econòmic, a pagar quantitats que excediscen en més del 50 per 100 que venien abans, com a cupu y fins al 31 de desembre del corrent any podran formular peticions.

macions que permetin rectificar qualsevol error comés al valorar la seva riquessa imponible.

En Cobian
S'ha dit en el Congrés que'l senyor Cobian desistia de presentar de nou la seva candidatura per Santa Cruz de Tenerife.

Pera que no permaniscin l'ex-ministre sense representació en el Parlament, sembla decidit que'l seu fill don Joan Joseph, diputat actualment per Valdezas, renunciaria en una de les sessions properes la representació del districte, ab l'objecte de que sia elegit el seu pare.

Copa del Rey
El Rey ha disposat que s'adquireixi per la intendència la copa de plata pera la carrera d'Automòbils organitzada a Barcelona.

La copa portarà una inscripció que digui: «Campanar espanyol de camalejas». — Barcelona 4 juny de 1911. — Copa de S. M. el Rey.

Les cintes cinematogràfiques.
Per ordre circular s'autoriza l'admissió de cintes cinematogràfiques ab caràcter d'impressos pera l'interior del regne, sempre que vagin incloses en outes de metall.

L'empréstit
A les set de la tarda s'ha reunit al Congrés la comissió general de presuposts pera dictaminar en el projecte de cupu de 50 milions ab destí a la construcció de canals rebotals.

El republicans i els conservadors se han oposat al dictamen, votant en contra y formulant un vot particular, per creure que'l credit deu consignarse en el presupost y que especifiqui el Govern si els 50 milions han d'anar en Deute consolidat o del Tresor.

Liberals y conservadors
Diu «La Epoca»:
No sentim cap necessitat de rectificar la versió que donen «El Liberal» y altres periòdics de la reunió dels ex-ministres conservadors.

El lector del esmentat confiare deuen estar cansats de llegir en les columnes d'aquell els seus quasi diaris anàncies sobre'l suposat estat de divisió del partit conservador y han pogut apropar com els fets destruïxen cada dia més aquestes capricioses aseracions.

Les d'urants tot el matí fonament que les anteriors, perquè la nota sortint de dita reunió fou precisament la més perfecta y absoluta identitat de criteri, tant al apreciar l'actual situació com al fixar la conducta que ha de observar el partit conservador.

Tots, absolutament tots, coincidiren en afirmar la gravetat de les circumstancies y tots, sense excepció, convingueren en que'l partit conservador no pot abandonar un sol moment la defensa dels grans interessos socials, escant disposat sempre a fer cara als avenços de la revolució, avenços que tolera, inconscientment sens dubte, un Govern que sembla presoner dels republicans.

«El Diario Universal», contestant al article publicat ahir per «La Epoca» respecte a la actitud del partit conservador enfront del Govern, diu que desde fa temps se venen notant en el camp conservador impaciències mal reprimides, brusquedats injustificades, però lo que no esperava ningú és que's busqués aquesta ocasió pera exposarles.

Seguim sense explicacions la causa que va portar al quefe de la dreta monàrquica a declarar grans les circumstancies actuals, a realisar un acte polític de la transcendència del que's va celebrar en son domicili, reservandament, quan devia ferse a plena llum, en el Parlament, ahont la seva veu d'ultramar hauria alcançat major resonancia.

Lo que diu «La Epoca» de que'l senyor Canalejas col·labora ab els revolucionaris, és una injusta i gens-sela capriciosa i mentida afirmació.

La política que desenvolupa'l senyor Canalejas, no pot ser anti-constitucional, perquè estava anunciada en el Missatge de la Corona.

Les lleys que'l senyor Canalejas ha aprovat han sigut posades per ningú sino reclamades per l'opinió.

El senyor Mauru, quan va governar, va donar tota la seva protecció oficial a les extremes dretes, a les que combatien a la monarquia.

L'actitud dels conservadors sols pot tenir per objecte fer caure'l Govern y ab això s'hauria creat l'estupenda anomalia d'abrogar el quefe d'un partit l'autoritat del poder moderador.

El Rey no vé
Madrid, 25, 1'25 matinalada.
El senyor Barroso ha desmentit aquesta nit que'l Rey vagi dilluns a Barcelona, pera assistir a les proves de les regates.

Alarma infondata
Madrid, 25, 2 tarda.
Les autoritats havien adoptat, aquest matí, algunes precaucions per haver circulat el rumor de que'ls obrers vaguistes se proposaven acudir a Recoletos, a la hora del passeig, quan donés el concert la Banda municipal, ab objecte de promoure desordres, però tals informes no s'han confirmat.

Uns dos mil obrers han concorregut, en efecte, a escoltar el concert y han ocupat quasi totes les cadidres del passeig y han aplaudit molt a la banda, però després s'han disolt ab el major ordre.

Musicals
Escola Municipal de Música
Dilluns a la nit, a la gran Sala de Cent, se celebrà solennement la entrega dels premis als alumnes de l'Escola municipal de Música.

Presidia, en representació del alcalde, el senyor Serrallana, que, després de fer la repartició de premis als alumnes dels cursos 1906-7 y 1907-8, pronuncià un discurs saludant y encoratjant a alumnes y professors pera que seguisin sa brillant carrera, la més noble de totes, ja que la música, de totes les belles arts, és la més hermosa per ésser la que millor pot reflexar els sentiments d'amor y de fe tan intensament emotius de l'ànima.

Després els alumnes varen donar un notabilíssim concert.

Dirigit el mestre Nicolau, director de la Escola, s'executà d'una manera brillantíssima, en conjunt instrumental, el «Poco adagio cantabile» del quartet op. 78, núm. 3, de Haydn, «Herodiade» de Massenet; aria cantada per Ricard Villarroja. La senyoreta Eulària Torres (premi de piano de 1907) tocà «Sonata appassionata» de Beethoven; la senyoreta Manuela Rodríguez cantà una aria de «Samso y Dalila», de Saint-Saens; les senyoretes Antònia Fornell y Dolores Vilaplana cantaren en cançó y admirablement la escena segona del acte segon del «Lohengrin» de Wagner; traducció don Joaquim Pena, y el conjunt vocal la gran cantada «La Píava» de C. Manelli (gran XVII).

El mestre Nicolau y els professors foren molt felicitats.

Els alumnes varen victorejar y aclamar als mestres y als alumnes premiats.

Pera'l dimarts, dia 30, al vespre, se anunciarà al Palau de la Música Catalana un concert pol pianista Joan Puigcarbó.

Don Puigcarbó no guarden agraïdos record els que el senyoren en el concert privat que va donar fa algun temps en el mateix Palau.

En dit concert demostrà veritablement artístic y excel·lent mecanisme y estil que ab el temps sens dubte haurà encara perfeccionat.

Diputació
Demà, divendres, la comissió mixta de Reclutament, revisarà els quintos pertanyents a part del districte quint d'aquesta ciutat.

La subasta de pedra picada que's destina a adobar la carretera que condueix de Masnou a Granollers, ha sigut adjudicada a don Jaume Vila y Brau, per la quantitat de 21.288 pessetes.

La subasta de pedra picada que's destina a adobar la carretera que condueix de Masnou a Granollers, ha sigut adjudicada a don Jaume Vila y Brau, per la quantitat de 21.288 pessetes.

Ahir al vespre va reunir-se la Comissió del Monument a mossèn Verdaguier.

La Comissió d'Henda se reunirà demà divendres, y demà passat, dissapte, a la tarda.

Demà, divendres, se reunirà la Junta Directiva del Museu Social.

S'ha constituït la comissió especial que entén en lo relatiu als mops de l'Esquadra, havent sigut elegit president don Ignasi de L. March, y vis-president don Antoni Samarra.

Informació estrangera
(DE L'AGENCIA HAVAS)

Política
El sufragi a Alsacia
París, 24, 8'30 nit.
Berlín. — El Reichstag ha aprovat el projecte de llei electoral pera la Alsacia y la Lorena, concordant un vot a cada elector.

El Vaticà y Portugal
París, 24, 9'17 nit.
Roma. — L'Observatore Romano anuncia que'l Papa dirigirà aviat una Enciclica als prelats de tot el món, protestant energicament contra les mides de persecució a la Iglesia Católica adoptades pel Govern portugués y d'una manera especial contra la injusta y opressora llei de separació.

Les vagues d'Oporto
Oporto, 24, 10'30 nit.
Els obrers fàbrils y marítims de Oporto y Gaia han donat per acabada la vaga, quedant restablerts els serveys de pòstega y desarmatge dels barcos del riu Duero y del port de Lixoes.

S'han declarat en vaga els obrers de varies fàbriques, en número de alguns centenars.

Francisco Joseph
París, 25, 10'40 matí.
Els diaris alemanys y anglesos publiquen telegrams de Viena, assegurant que l'estat de l'emperador Francisco Joseph és més grave de lo que deixen entreveure'ls informes oficials.

S'ofereix somnolencies y ha tingut darrerament alguns desvaixements.

Xile y l'Argentina
París, 25, 11'35 matí.
Santiago de Xile. — El ministre de l'Argentina, que ha tornat fa poch, declara que les negociacions pera un tractat de comerç entre Xile y l'Argentina acabaran aviat.

El ministre de Xile ha proposat la conclusió d'un tractat ab l'Argentina, relatiu als ferrocarrils, pera solucionar les qüestions referents a la frontera.

Del Uruguay
París, 25, 11'48 matí.
Montevideo. — En el Consell de ministres celebrat baix la presidència del president de la República, senyor Baile, s'ha examinat la situació que passa'l país y que ofereix certa gravetat.

No s'ha pres cap acord definitiu, però les gestions fetes pels ministres prop de les empreses ferroviàries permeten esperar que demà quedarà solucionada la vaga.

El Govern ha concentrat a Montevideo algunes tropes, a fi d'assegurar l'ordre. S'han registrat algunes colisions entre la policia y els vaguistes.

De Mèxich
París, 25, 12'30 tarda.
Nova York. — Telegrafien de Mèxich que hi regna agitació. La multitud desguatada perquè en Díaz y en Barral no volen dimiir fins dijous, s'ha manifestat, aclamant al quefe revolucionari Madam y donant mort al president Díaz.

La policia ha donat algunes carregues, resultant alguns morts y nombrosos ferits.

Un fort xafec ha acabat de dispersar als manifestants, als qui dirigia una dona jova, vestida de blanch.

També s'han registrat desordres a Tehuacan, Guadalupe, Zacatecas y altres poblacions. A Zacatecas hi ha hagut quatre manifestants morts.

Varia
Dirigible espanyol
París, 25, 1'12 tarda.
Issy-les-Moulineaux. — El dirigible «Torres» ha sortit a les 8.12 del matí del Port de Billancourt, prenent part en el concurs pera'l premi de 5.000 francs, en el circuit de 100 kilòmetres.

A les 9.56 ha arribat a Meaux, sense novetat.

Municipi
La comissió de Foment ha designat als senyors Marial, Sagrera y Soriano pera examinar les usurpacions d'aigua comeses a la mina de Coliderola.

Ha acordat además, adiccionar a la consignació pera la construcció de neteja de clavagueres d'Ensanxe, una altra consignació pera les del Interior.

Decididament, hi ha imbecils enemics dels arbres.

Als cementis comesos ab àcids y ab altres tallants contra'ls de la Rambla, davant del Hotel de los Quatre Naciones, hi ha que afegir el de que ha sigut víctima el de la Rambla de Sant Joseph, davant de cin Cuadros, al costat del kiosco. L'antecessor d'aquest arbre, a poch de plantat, va ser mort ab ací, segons se va denunciar Al actual, que brota bé, li han donat extenses garrivades a la soca, ab l'intenció que's de suposar y can municipal, té ubà, ni de seguretat, ha vist res.

Devant de la porta principal del PI va morir un dels grossos plàntes que ombreen la plaça. Tots els substituïts del mort van ser morts d'una manera violenta. Durant la nit, algú mal intencionat s'enfilla al arbre y arrencava les branques aqueixes, de manera que s'ha desmuntat de posant cap més. Y mentre se comencien aquests atentaes, senyors, vigilants y municipals.

La comissió de Foment ha designat als senyors Marial, Sagrera y Soriano pera examinar les usurpacions d'aigua comeses a la mina de Coliderola.

Ha acordat además, adiccionar a la consignació pera la construcció de neteja de clavagueres d'Ensanxe, una altra consignació pera les del Interior.

Decididament, hi ha imbecils enemics dels arbres.

Als cementis comesos ab àcids y ab altres tallants contra'ls de la Rambla, davant del Hotel de los Quatre Naciones, hi ha que afegir el de que ha sigut víctima el de la Rambla de Sant Joseph, davant de cin Cuadros, al costat del kiosco. L'antecessor d'aquest arbre, a poch de plantat, va ser mort ab ací, segons se va denunciar Al actual, que brota bé, li han donat extenses garrivades a la soca, ab l'intenció que's de suposar y can municipal, té ubà, ni de seguretat, ha vist res.

Devant de la porta principal del PI va morir un dels grossos plàntes que ombreen la plaça. Tots els substituïts del mort van ser morts d'una manera violenta. Durant la nit, algú mal intencionat s'enfilla al arbre y arrencava les branques aqueixes, de manera que s'ha desmuntat de posant cap més. Y mentre se comencien aquests atentaes, senyors, vigilants y municipals.

NERVIS

La epilepsia, histerisme, convulsions, verticals, tremolors, rodaments de cap, insomnis, migranyes, neuralgies rebel·les, palpitations de cor, desvaixements, afecció, perduda de memoria y demés accidents nerviosos, se curen sempre prenent l'acreditat ELIXIR BERTAN.

Venda: Farmacia Bertran, P. Junqueres, 2

estaven, com de costum, en alegre tertúlia al carrer den Roc.

Contra'ls arbitris municipals

GRAN DAINA

DI D'ESDIUCA

Sport

Campionat Espanyol d'Amateurs
—
Copa Barcelona
Han quedat acabats els treballs d'organització de les grans carreres espanyoles d'automòbil.

La concorrencia que assistí al acte era tan nombrosa com distingida, podentse dir sens cap exageració que era de lo més escullit y aristocràtic de la societat barcelonina; predominant, com de cos-

ques importadors a Espanya, ab les que's poden apreciar els horribles incidents d'aquella desgracia. — Estrena de les hermoses pel·lícules «Hebe Reys», en color y «Leyenda Mejicana». — Acabada la magnífica instal·lació de ventiladors y extractors d'aire, el local resulta el més ventilat de Barcelona.

Futbo

preveure, bonat l'entusiasme que hi ha

DE D'ANGOLÍ

AIGUA FERRO-MANGA

Avisos

Els vòmits, coragre,
depressió i incontinències pesades

CONFIDENTIAL

Counter

Artifi cial

Desapareixen en tres dies
 reepsies, gastralgies y catarr
 s gástrics, com ho certifi
 n milers de curats.
 e venda a totes farmacies y droguerías

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes.- Art antich y modern.- Pedagogia artistica.- Museus y Coleccions.- Art nacional y extranger.- Curiositats barcelonines.- Ressenya de conferencies.- Exposicions locals y forasteres.- Llibres y Escoles. Noticies de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

75

«Devant la mar», per R. Canals

La Exposició Internacional

Les pintures den Ricart Canals

D'entre les grises d'aquesta Exposició, d'entre la desorientació i el treball esperançador del nostre art més jove, aquestes quatre o cinc pintures den Ricart Canals, venen a ésser com l'aportació d'un fruit entre les arborescències i lluminoses floracions d'una primavera que té mateix, ja comença a ésser un xich massa llarga.

Ab això vull dir per en Canals, que la seva obra, especialment el seu Retrat, és ja una cosa lograda, i vull dir per la majoria dels altres, que entre aquest aldarull renovador, no cal aferrar-se, com en una panxa d'estada definitiva, car si bé es bella la primavera y dolces les floracions, la raó de l'herència, que pervé de l'esperança d'un millor, s'envia, tan bon punt devé definitiva, y torna trista, així que la llum subtil voltor alegre y perennada, deixa's aires lleugers de cosa passegera, però tornant en cosa permanent.

Vull dir també, que entre nosaltres, no manca qui fa trenta anys que promet, y que de totes aquestes promesses, no n'hem de volguer treure més que l'alegria d'un demà; alegria que se'n torna trista, si aquest demà triga massa a fer-se, arribada en el món nostre.

Es tot justament per això que he dit, que l'art den Canals sorprèn, perquè se'n presenta així, ab aquesta presència de fruit, de fruit nascut de aquesta primavera; y dels poders fruitos que ha donat aquest estiu endarrerit y manirós que may acaba de venir. És justament per això que ens és grat acostumar a palparlo y a saborejar les seves sucoses carnes, y a posar-lo, joysament al costat, y ben sovint al davant, de les petites obres de veritable valor artístich, que almen la veu en mitj de les llargues monotònies del conjunt. És per això que voldríem guardarlo, amonissent (el Retrat, sobre tot) per a emportar-nos a fer honor en una de les sales del nostre desitjat Museu d'art modern.

S'hi visitant abent, s'assabent davant de les pintures del artista, y partint de les altres perfeccions del Retrat, procura seguir la descensió que porta fins al capdavant de l'història artística del pintor; si un hom, de desde les suavitats pictòriques de aquelles carnes macarines, y del palpit subtil d'aquella mà, blanchiment vivent, s'entona als dies ja llunyans de les primeres tasques del autor, y recorda dibuixos un xich barrocis, y xich frondosos d'aquells dies, gaudits de totes les impressions nervioses dels dibuixants francesos, alemanes de moda, y repassa's primers comentaris que a la crítica atenta suscità el novell dibuixant; no's pot deixar de sentir una respectuosa reconeixença per aquest home, que entre les onades diverses de bellesa, que de lluny arribaven fins a lesa les plàties del seu esperit, ha sabut portar de tant lluny la reliquia del seu art, fins a les cimes de les actuals perfeccions.

Hi ha una gran força de treball, en aquest art den Canals, però no de treball així i neguitós, sinó de treball ple d'amor y d'atenció que no passa desapercebuda, als ulls del visitant atent. Per que en Canals no ho és pas el dia tan sovint donat entre nosaltres del talent natural, fàcil, espontani, tan propens a les generals exaltacions, que gaudits de totes les impressions nervioses amorosament atent a les coses atmosfèriques de la vida. Un hom d'art, més aviat, que'l retri de lo sensitiu del subjecte, ab lo sensitiu del espectacle, és un fet que's produeix, no a la violenta manera del cas Mir, suposem, sinó un freqüent assaig de resistència com si aquestes dues forces de lo subjectiu y lo objectiu, juguessin entre elles a un joc gentil, així, com uns dançarins de pavana.

Devegades, he observat obres produïdes al escalf d'aquests suaus contrastes, y comparant-les ab aquelles altres, filles de les generals opacitats, m'ha semblat que en aquest fenomen espiritual, deu poder establir una comparança, ab els fenòmens de la física, car mentre en l'un el cop violent produeix l'escalf d'un llumador fulgurant, el contacte mau y fredid, dona una més dolça llum, que lo que pert devora l'altre en resplandor, ho guanya en permanència.

D'aquesta darrera mena, sembla que son les obres den Ricart Canals. Així, quicòm de fet en pau y amorosa persistència, car es sols d'així estat que's fa possible la maiexia d'un art dolc com aquest, perquè es aquesta dolçura, al meu pobre veure, una de les distintives del art del nostre pintor.

Devegades, dintre una quasi monocromia, com en la «Maternitat», per exemple, veureu que'l pintor arriba a les més baixes fineses de color, a les més imprevisibles delícies del tò. En gradacions infimes, puja y devalia de la més alta nota a la més profunda, y les tints mages a una gran y suau obediència, se superposen amorosament cadascuna en el seu lloc: «T'hi aniràs a l'ombra d'un buit, y tu, desde ella, passaràs a gu-

nyar el primer volt del modelat; y a tu, to'toca'l paper d'esblaimant sota la llum, y a tu, encara, l'exaltant ab la llum, y a tu, danera, la de cantar les brillants per tota feina.

Així, nota per nota, semblen dir-te, la feina que cal complir. Seguint les gradacions que podrien trobar, per exemple, en les llums rebentant sobre una esfera, cada una va cantant la cançó que li toca, callant l'una a l'hora de començar l'altra, ab un bon amor entre elles, que així, figurant, un aïmba a imagnar-seis com a bones amigues, que s'han posada al cap la dolça feina de cantar cançons en tota regla.

Y lo que es més trist, és que aquest aire de grisa vulgaritat, aquesta autoria de cursieria, reflexe del art dels barbers invasors, l'ha sentida tothom, ha arribat al instint del públic, del gros públic, però, no a l'ànima de alguns artistes profundament ofesos, no de la obra propia y de la forma d'exhibir, sinó del efecte causat en el públic y reflexat en la premsa.

Y, lo que es més trist, és que aquest aire de grisa vulgaritat, aquesta autoria de cursieria, reflexe del art dels barbers invasors, l'ha sentida tothom, ha arribat al instint del públic, del gros públic, però, no a l'ànima de alguns artistes profundament ofesos, no de la obra propia y de la forma d'exhibir, sinó del efecte causat en el públic y reflexat en la premsa.

Responent a l'aquesta ofensa, no fa molts dies, en el «Círculo Artístico», varen reunir-se uns artistes per protes-

tar. Feia molt temps, anys potser, que en aquella casa no s'havien reunit per parlar de coses d'art.

Y, en veritat, la reunió fou solemne. Hi varen assistir 62 persones, entre artistes professionals y amants del Art en general, els quals, sota la presidència del genial pintor de paisatges suïcos senyor Fuster, varen decidir dignar-se tots plegats (llevar d'uns quants que no trobaren la manera de fer-ho), pel pecat terrible, imperdonable, execrable, que havien comès uns crítics al dir, sincerament, que la nostra VI Exposició Internacional d'Art, era una cosa migrada, trista y provinciana.

Y sabeu com ho varen fer per indignar-se? Sabeu quin fou l'esquer que va servir per a encendre, com a petites flames d'indignació, les cires de palla dels concurrents? Donchs, llegint—jo no puch amagar una ongruna d'emo-

ció—un article firmat per mi, publicat en la PAGINA ARTISTICA DE LA VEU, el dia 4 del corrent.

Durant la lectura, conten alguns dels concurrents, l'autor del divertidíssim llibre «La Aquarrela», senyor Fuster, somreia, y anava subintulant ab el gest els punts hont el pecat de la meua sinceritat arribava al seu grau màxim.

La protesta l'havia formulada, segons han dit, l'ex-candidat letrouista senyor Galofre Oller, ab aquell bé de Deu de cargolós literari, y anava dirigit contra els articles que se han publicat, com també de les que se publicaven en el sentit de menysprejar sin fundament, ni motiu lògic, las obras de arte que constituyen el núcleo principal de la actual VI Exposición Internacional de Arte.

Comença en un brillant paragraf, en castellà del carrer de la Boria, dient «Ja heu alguns afos», y seguida en estil d'aportació judicial, de preambul de reyal ordre.

En aquesta tercia dels artistes independents, dels pintors lluitadors, dels escultors que somnen les formes atrevides, com a propi en aquest temps de grisa normalitat, es consolador veure uns artistes que s'aixequen en forma, contra la que blasmen de la nostra exposició provinciana.

Totes les obres exposades—diuen—fins les de les sales de lo criminal, fins un gran número de les acoblades en les galeries, fins una part de les del Saló de la Reina Regent, etodas ellas merecen la consideración, y muchas han sido sancionadas por altas recompensas en otros certámenes tan importantes como el actual.

Y això pels següents fundaments y motius lògics:

A. «Porque resultan evidentes los esfuerzos de la Junta Organizadora».

B. «Porque merita la aflicción de los visitantes al certamen».

C. «Porque se crea una atmósfera de raquitismo artístico y de mezquindad patriótica, que lejos de enaltecernos y honrarnos... produce el efecto contrario».

Segueixen després les seculars invectives contra's crítics, de les que Horaci y Juvenal la sen'nayen, y demanen protecció para la clase, que merced a la consideración y apoyo del que hasta hoy se lo ha prestado... Finalmente, després d'una frase triomfal, declaren «buena la Exposición, «dado el modesto ambiente que nos rodea».

«Bé! Què se l'han pres en serio el document, els artistes que han deixat estampar el seu nom sota la cursi literatura propia del «Fomento» d'un districte suburbà, o d'un «Sindicat de Iniciatives», o de la pareia del pimentó, o la libre introducció de la hojaldre?»

Té un altre la protesta, de cosa de «classe» o de «gran», una olor de interès que explica tantes coses com venen passant. Té un perfum d'expedient, de recompensas obtingudes en otros certámenes, de mèrits y drets adquirits, que un hom no sab bé si tracta del art llibertin, quasi anàrquic, o dels escalafons regimentats d'un ofici subjecte a reials ordres y a reials decretos.

Més, l'Art, és de tal naturalesa, que no hi ha forma de declararlo tal per la força de la ley, ni pel valor del sufragi universal, ni per les protestes que's firmen, ni per les reunions tumultuoses que's celebren, ni res poden contra d'ell o a favor d'ell, els reys y les demagogies; els manaments de l'autoritat y els plebiscits de la turba milita.

Som poch, potser, als qui no's fa impressió l'arbitrariedad d'un ministre, vull dir ab això, però que no s'hi vegei no una ombra de desatenció, ni rastre de inhospitalitat, que una pintura o una estàtua (y qui diu això vol dir una Exposició), no's sembla millor després de tovar-se els homes nacionals de totes les grans potencies, ni després de fèrtil gala de tota la retòrica usual de la oficina, ni després dels discursos allargassats de totes les autoritats plegades.

Ja se'n pot tocar de música, y llegir-se de discursos ribombants, plens de retòrica hispano-americana; que no's farà pas el miracle, de que la Santa Bellesa aparegui entre les emmaches de menor tanyan, per sort, que a la sala de la Reina Regent, recorden aquelles exposicions que presidia el xistós president del «Círculo Artístico», ni perduran els aires de pocess anàrquiques malicioses de les escultures de la Sala de lo Criminal, entre les quals un cinch hi ha posat una imatge de Crist, increpant als autors: «¡Poble meu, que t'he fet!, ni les ignorancies d'algunes decoracions escenogràfiques de xarà d'esser ignorancies, ni l'haurem deixat de fer una Exposició banal, digna, com ha dit el bromista anglès, de qualsevol ciutat de Europa».

No, l'Art no es cosa que depengui del exit financer, ni de la concorrencia de la Exposició, ni de les recompensas obtingudes en otros certámenes, ni

La Protesta

Tots ho fem bastant malament, però l'Exposició es molt bona.

Paraules den Santiago Rusiñol.

Voldria escriure les ratlles que segueixen, sense ofendre a ningú, sense trobar a cap dels homes que lloal y esforçadament, han posat el seu saber y el seu temps al servey del públic.

Y es indubtable que'l fracas no es seu, ni estava en les seves mans fer obra millor. La barbarie del arch triumfal de la Plaça de Catalunya, ara fa un any, per força devia invadir el Palau de Belles Arts, y quicòm de les seves dones espiatges, y de la seva arquitectura mansosa, havia d'entrar dins de les sales de la Exposició.

Més, no es possible que's que estimen l'Art y la Ciutat contemplant callats cada una de les noves invasions barbares, que aviat seran per tot; en els oficis baixos de vendre fruits y vi, en els pòrtichs del Circhi y del Teatre, y dalt del Capitoli regnant la Ciutat.

Y, ab els barbers, es natural, se pert l'espiritualitat, y d'esser cap d'un poble, se passa a ésser poch a pocet provinciana.

Així, la Exposició, ha resultat provinciana, departamental, com de «les ames des Arts» d'una sub-prefectura, o com la dels casinos de qualsevol ciutat murciana o andalusa.

Y, lo que es més trist, és que aquest aire de grisa vulgaritat, aquesta autoria de cursieria, reflexe del art dels barbers invasors, l'ha sentida tothom, ha arribat al instint del públic, del gros públic, però, no a l'ànima de alguns artistes profundament ofesos, no de la obra propia y de la forma d'exhibir, sinó del efecte causat en el públic y reflexat en la premsa.

Responent a l'aquesta ofensa, no fa molts dies, en el «Círculo Artístico», varen reunir-se uns artistes per protes-

tar. Feia molt temps, anys potser, que en aquella casa no s'havien reunit per parlar de coses d'art.

Y, en veritat, la reunió fou solemne. Hi varen assistir 62 persones, entre artistes professionals y amants del Art en general, els quals, sota la presidència del genial pintor de paisatges suïcos senyor Fuster, varen decidir dignar-se tots plegats (llevar d'uns quants que no trobaren la manera de fer-ho), pel pecat terrible, imperdonable, execrable, que havien comès uns crítics al dir, sincerament, que la nostra VI Exposició Internacional d'Art, era una cosa migrada, trista y provinciana.

Y sabeu com ho varen fer per indignar-se? Sabeu quin fou l'esquer que va servir per a encendre, com a petites flames d'indignació, les cires de palla dels concurrents? Donchs, llegint—jo no puch amagar una ongruna d'emo-

ció—un article firmat per mi, publicat en la PAGINA ARTISTICA DE LA VEU, el dia 4 del corrent.

Durant la lectura, conten alguns dels concurrents, l'autor del divertidíssim llibre «La Aquarrela», senyor Fuster, somreia, y anava subintulant ab el gest els punts hont el pecat de la meua sinceritat arribava al seu grau màxim.

La protesta l'havia formulada, segons han dit, l'ex-candidat letrouista senyor Galofre Oller, ab aquell bé de Deu de cargolós literari, y anava dirigit contra els articles que se han publicat, com també de les que se publicaven en el sentit de menysprejar sin fundament, ni motiu lògic, las obras de arte que constituyen el núcleo principal de la actual VI Exposición Internacional de Arte.

Comença en un brillant paragraf, en castellà del carrer de la Boria, dient «Ja heu alguns afos», y seguida en estil d'aportació judicial, de preambul de reyal ordre.

En aquesta tercia dels artistes independents, dels pintors lluitadors, dels escultors que somnen les formes atrevides, com a propi en aquest temps de grisa normalitat, es consolador veure uns artistes que s'aixequen en forma, contra la que blasmen de la nostra exposició provinciana.

Totes les obres exposades—diuen—fins les de les sales de lo criminal, fins un gran número de les acoblades en les galeries, fins una part de les del Saló de la Reina Regent, etodas ellas merecen la consideración, y muchas han sido sancionadas por altas recompensas en otros certámenes tan importantes como el actual.

Y això pels següents fundaments y motius lògics:

A. «Porque resultan evidentes los esfuerzos de la Junta Organizadora».

B. «Porque merita la aflicción de los visitantes al certamen».

C. «Porque se crea una atmósfera de raquitismo artístico y de mezquindad patriótica, que lejos de enaltecernos y honrarnos... produce el efecto contrario».

Segueixen després les seculars invectives contra's crítics, de les que Horaci y Juvenal la sen'nayen, y demanen protecció para la clase, que merced a la consideración y apoyo del que hasta hoy se lo ha prestado... Finalmente, després d'una frase triomfal, declaren «buena la Exposición, «dado el modesto ambiente que nos rodea».

«Bé! Què se l'han pres en serio el document, els artistes que han deixat estampar el seu nom sota la cursi literatura propia del «Fomento» d'un districte suburbà, o d'un «Sindicat de Iniciatives», o de la pareia del pimentó, o la libre introducció de la hojaldre?»

Té un altre la protesta, de cosa de «classe» o de «gran», una olor de interès que explica tantes coses com venen passant. Té un perfum d'expedient, de recompensas obtingudes en otros certámenes, de mèrits y drets adquirits, que un hom no sab bé si tracta del art llibertin, quasi anàrquic, o dels escalafons regimentats d'un ofici subjecte a reials ordres y a reials decretos.

Més, l'Art, és de tal naturalesa, que no hi ha forma de declararlo tal per la força de la ley, ni pel valor del sufragi universal, ni per les protestes que's firmen, ni per les reunions tumultuoses que's celebren, ni res poden contra d'ell o a favor d'ell, els reys y les demagogies; els manaments de l'autoritat y els plebiscits de la turba milita.

Som poch, potser, als qui no's fa impressió l'arbitrariedad d'un ministre, vull dir ab això, però que no s'hi vegei no una ombra de desatenció, ni rastre de inhospitalitat, que una pintura o una estàtua (y qui diu això vol dir una Exposició), no's sembla millor després de tovar-se els homes nacionals de totes les grans potencies, ni després de fèrtil gala de tota la retòrica usual de la oficina, ni després dels discursos allargassats de totes les autoritats plegades.

Ja se'n pot tocar de música, y llegir-se de discursos ribombants, plens de retòrica hispano-americana; que no's farà pas el miracle, de que la Santa Bellesa aparegui entre les emmaches de menor tanyan, per sort, que a la sala de la Reina Regent, recorden aquelles exposicions que presidia el xistós president del «Círculo Artístico», ni perduran els aires de pocess anàrquiques malicioses de les escultures de la Sala de lo Criminal, entre les quals un cinch hi ha posat una imatge de Crist, increpant als autors: «¡Poble meu, que t'he fet!, ni les ignorancies d'algunes decoracions escenogràfiques de xarà d'esser ignorancies, ni l'haurem deixat de fer una Exposició banal, digna, com ha dit el bromista anglès, de qualsevol ciutat de Europa».

No, l'Art no es cosa que depengui del exit financer, ni de la concorrencia de la Exposició, ni de les recompensas obtingudes en otros certámenes, ni

en la PAGINA ARTISTICA DE LA VEU, el dia 4 del corrent.

Durant la lectura, conten alguns dels concurrents, l'autor del divertidíssim llibre «La Aquarrela», senyor Fuster, somreia, y anava subintulant ab el gest els punts hont el pecat de la meua sinceritat arribava al seu grau màxim.

La protesta l'havia formulada, segons han dit, l'ex-candidat letrouista senyor Galofre Oller, ab aquell bé de Deu de cargolós literari, y anava dirigit contra els articles que se han publicat, com també de les que se publicaven en el sentit de menysprejar sin fundament, ni motiu lògic, las obras de arte que constituyen el núcleo principal de la actual VI Exposición Internacional de Arte.

Comença en un brillant paragraf, en castellà del carrer de la Boria, dient «Ja heu alguns afos», y seguida en estil d'aportació judicial, de preambul de reyal ordre.

En aquesta tercia dels artistes independents, dels pintors lluitadors, dels escultors que somnen les formes atrevides, com a propi en aquest temps de grisa normalitat, es consolador veure uns artistes que s'aixequen en forma, contra la que blasmen de la nostra exposició provinciana.

Totes les obres exposades—diuen—fins les de les sales de lo criminal, fins un gran número de les acoblades en les galeries, fins una part de les del Saló de la Reina Regent, etodas ellas merecen la consideración, y muchas han sido sancionadas por altas recompensas en otros certámenes tan importantes como el actual.

Y això pels següents fundaments y motius lògics:

A. «Porque resultan evidentes los esfuerzos de la Junta Organizadora».

B. «Porque merita la aflicción de los visitantes al certamen».

C. «Porque se crea una atmósfera de raquitismo artístico y de mezquindad patriótica, que lejos de enaltecernos y honrarnos... produce el efecto contrario».

Segueixen després les seculars invectives contra's crítics, de les que Horaci y Juvenal la sen'nayen, y demanen protecció para la clase, que merced a la consideración y apoyo del que hasta hoy se lo ha prestado... Finalmente, després d'una frase triomfal, declaren «buena la Exposición, «dado el modesto ambiente que nos rodea».

«Bé! Què se l'han pres en serio el document, els artistes que han deixat estampar el seu nom sota la cursi literatura propia del «Fomento» d'un districte suburbà, o d'un «Sindicat de Iniciatives», o de la pareia del pimentó, o la libre introducció de la hojaldre?»

Té un altre la protesta, de cosa de «classe» o de «gran», una olor de interès que explica tantes coses com venen passant. Té un perfum d'expedient, de recompensas obtingudes en otros certámenes, de mèrits y drets adquirits, que un hom no sab bé si tracta del art llibertin, quasi anàrquic, o dels escalafons regimentats d'un ofici subjecte a reials ordres y a reials decretos.

Més, l'Art, és de tal naturalesa, que no hi ha forma de declararlo tal per la força de la ley, ni pel valor del sufragi universal, ni per les protestes que's firmen, ni per les reunions tumultuoses que's celebren, ni res poden contra d'ell o a favor d'ell, els reys y les demagogies; els manaments de l'autoritat y els plebiscits de la turba milita.

Som poch, potser, als qui no's fa impressió l'arbitrariedad d'un ministre, vull dir ab això, però que no s'hi vegei no una ombra de desatenció, ni rastre de inhospitalitat, que una pintura o una estàtua (y qui diu això vol dir una Exposició), no's sembla millor després de tovar-se els homes nacionals de totes les grans potencies, ni després de fèrtil gala de tota la retòrica usual de la oficina, ni després dels discursos allargassats de totes les autoritats plegades.

Ja se'n pot tocar de música, y llegir-se de discursos ribombants, plens de retòrica hispano-americana; que no's farà pas el miracle, de que la Santa Bellesa aparegui entre les emmaches de menor tanyan, per sort, que a la sala de la Reina Regent, recorden aquelles exposicions que presidia el xistós president del «Círculo Artístico», ni perduran els aires de pocess anàrquiques malicioses de les escultures de la Sala de lo Criminal, entre les quals un cinch hi ha posat una imatge de Crist, increpant als autors: «¡Poble meu, que t'he fet!, ni les ignorancies d'algunes decoracions escenogràfiques de xarà d'esser ignorancies, ni l'haurem deixat de fer una Exposició banal, digna, com ha dit el bromista anglès, de qualsevol ciutat de Europa».

No, l'Art no es cosa que depengui del exit financer, ni de la concorrencia de la Exposició, ni de les recompensas obtingudes en otros certámenes, ni

en la PAGINA ARTISTICA DE LA VEU, el dia 4 del corrent.

Durant la lectura, conten alguns dels concurrents, l'autor del divertidíssim llibre «La Aquarrela», senyor Fuster, somreia, y anava subintulant ab el gest els punts hont el pecat de la meua sinceritat arribava al seu grau màxim.

La protesta l'havia formulada, segons han dit, l'ex-candidat letrouista senyor Galofre Oller, ab aquell bé de Deu de cargolós literari, y anava dirigit contra els articles que se han publicat, com també de les que se publicaven en el sentit de menysprejar sin fundament, ni motiu lògic, las obras de arte que constituyen el núcleo principal de la actual VI Exposición Internacional de Arte.

Comença en un brillant paragraf, en castellà del carrer de la Boria, dient «Ja heu alguns afos», y seguida en estil d'aportació judicial, de preambul de reyal ordre.

En aquesta tercia dels artistes independents, dels pintors lluitadors, dels escultors que somnen les formes atrevides, com a propi en aquest temps de grisa normalitat, es consolador veure uns artistes que s'aixequen en forma, contra la que blasmen de la nostra exposició provinciana.

Totes les obres exposades—diuen—fins les de les sales de lo criminal, fins un gran número de les acoblades en les galeries, fins una part de les del Saló de la Reina Regent, etodas ellas merecen la consideración, y muchas han sido sancionadas por altas recompensas en otros certámenes tan importantes como el actual.

Y això pels següents fundaments y motius lògics:

A. «Porque resultan evidentes los esfuerzos de la Junta Organizadora».

B. «Porque merita la aflicción de los visitantes al certamen».

C. «Porque se crea una atmósfera de raquitismo artístico y de mezquindad patriótica, que lejos de enaltecernos y honrarnos... produce el efecto contrario».

Segueixen després les seculars invectives contra's crítics, de les que Horaci y Juvenal la sen'nayen, y demanen protecció para la clase, que merced a la consideración y apoyo del que hasta hoy se lo ha prestado... Finalmente, després d'una frase triomfal, declaren «buena la Exposición, «dado el modesto ambiente que nos rodea».

«Bé! Què se l'han pres en serio el document, els artistes que han deixat estampar el seu nom sota la cursi literatura propia del «Fomento» d'un districte suburbà, o d'un «Sindicat de Iniciatives», o de la pareia del pimentó, o la libre introducció de la hojaldre?»

Té un altre la protesta, de cosa de «classe» o de «gran», una olor de interès que explica tantes coses com venen passant. Té un perfum d'expedient, de recompensas obtingudes en otros certámenes, de mèrits y drets adquirits, que un hom no sab bé si tracta del art llibertin, quasi anàrquic, o dels escalafons regimentats d'un ofici subjecte a reials ordres y a reials decretos.

Més, l'Art, és de tal naturalesa, que no hi ha forma de declararlo tal per la força de la ley, ni pel valor del sufragi universal, ni per les protestes que's firmen, ni per les reunions tumultuoses que's celebren, ni res poden contra d'ell o a favor d'ell, els reys y les demagogies; els manaments de l'autoritat y els plebiscits de la turba milita.

Som poch, potser, als qui no's fa impressió l'arbitrariedad d'un ministre, vull dir ab això, però que no s'hi vegei no una ombra de desatenció, ni rastre de inhospitalitat, que una pintura o una estàtua (y qui diu això vol dir una Exposició), no's sembla millor després de tovar-se els homes nacionals de totes les grans potencies, ni després de fèrtil gala de tota la retòrica usual de la oficina, ni després dels discursos allargassats de totes les autoritats plegades.

Ja se'n pot tocar de música, y llegir-se de discursos ribombants, plens de retòrica hispano-americana; que no's farà pas el miracle, de que la Santa Bellesa aparegui entre les emmaches de menor tanyan, per sort, que a la sala de la Reina Regent, recorden aquelles exposicions que presidia el xistós president del «Círculo Artístico», ni perduran els aires de pocess anàrquiques malicioses de les escultures de la Sala de lo Criminal, entre les quals un cinch hi ha posat una imatge de Crist, increpant als autors: «¡Poble meu, que t'he fet!, ni les ignorancies d'algunes decoracions escenogràfiques de xarà d'esser ignorancies, ni l'haurem deixat de fer una Exposició banal, digna, com ha dit el bromista anglès, de qualsevol ciutat de Europa».

No, l'Art no es cosa que depengui del exit financer, ni de la concorrencia de la Exposició, ni de les recompensas obtingudes en otros certámenes, ni

dels certificats de les persones benevolents; l'Art no es una existencia de magatzem; ni una industria que s'acredita ab reclams, ni un gènere qual expedició cal fomentar; l'Art no es la obra d'un casino, ni d'una sala de ball, ni d'una taula de baccarat o de ruleta.

Contra nosaltres s'aixeca justament això: el casinet, «las recompensas en otros certámenes», l'Art expedido, de manera que'l raquitismo artístico, no'l crearem els crítics senyalant la seva trista existencia, car el «Círculo Artístico» ja sab de sobres que existeix, per trista experiencia propia de sa vida accidentada, de jove que vol fer l'aristocràcia sense tenir prous quartos.

Contra nosaltres s'aixeca justament això: el casinet, «las recompensas en otros certámenes», l'Art expedido, de manera que'l raquitismo artístico, no'l crearem els crítics senyalant la seva trista existencia, car el «Círculo Artístico» ja sab de sobres que existeix, per trista experiencia propia de sa vida accidentada, de jove que vol fer l'aristocràcia sense tenir prous quartos.

GRAN TALLER DE

BAGUÑA : GRAVAT

BONAVISTA, NÚM. 30 - BARCELONA

— Encàrrechs: Cardenal Casañas, 4 —

PUBLICACIONES ARTISTICO-EXTRANGERAS

Successor de J. M. Fabre

Emili Moneanut

Arquitectura - Esculptura - Pintura y Belles Arts en general

Portal del Angel, 6 y 8

Modelli d'Arte Decorativa

Instalació

Aquesta Comissió, constituïda per una majoria d'artistes, funcionarà d'acord amb el d'Obres.

Correspondència.

Jurat de calificació

El president y secretari general del Jurat de Belles Arts actuaran com a tals en el Jurat.

Els presidents de Secció del Jurat, són individus del Jurat.

Quatre individus del Comitè per cada una de les agrupacions senyalades per al funcionament de la Comissió sexta, tindràn d'admissió.

La part de representació estrangera serà electiva.

De la votació de la part electiva del Jurat

No podran ésser Jurats els parents, entre del segon grau, d'algun dels expositors.

El càrrec de vis-president s'elegerà el Jurat en pla d'entre sos vocals.

El president dirigirà els debats, convocant y presidint, ab veu y vot, les sessions y faran cumplir els acords del Jurat.

Al dia següent de finir el pla s'efectuarà la presentació de les obres y materials.

Les dues de la tarda començarà la votació per la part electiva del Jurat.

Formaran la Mesa, el president del Jurat y els dos expositors de més edat que estiguin presents, exercint els càrrecs de secretaris els dos més joves, també dels presents.

La votació s'efectuarà en tres etapes:

Els expositors electors que resideixin

Als de províncies podran remetre les seves candidatures per escrit, legalisada la firma i identificada sa persona davant l'alcalde de la localitat en que visquin. Els que residixin a l'estranger, faràn aquesta legalisació davant el cònsul corresponent.

Així els electors de províncies com els de l'estranger remetràn les seves candidatures ab antelació suficient pera que arribin a la Mesa abans del tancament de la votació, en carta certificada i ab direcció següent: «Senyor President del Círcol de Belles Arts de Madrid, Atala, 9. Exposició Internacional d'Arts Plàstiques y Industries derivades y ausautes, a l'edifici de la plaça de Sant Isacat: candidatura de D... per a l'agrupació...»

Els expositors que ho siguin en més una Secció, podran votar el Jurat com corresponent a cada una d'elles.

Acabada la votació proclamarà el president aquesta part del jurat.

El president resoldrà qualsevol dubte i podrà oferir la votació.

Si algun dels jurats no admetés el càrrec al comunicarseli, de lo que se exigirà rebut, s'hi substituirà pel que'l preuixi en número de vots en la se' agrupació. El Jurat se constituirà el dia de la votació, donant possessió al president a tots els Jurats, y el Jurat dirà immediatament a elegir el càrrec y el vispresident.

Una vegada constituït el Jurat, aquest se dividirà en agrupacions, y després d'aquestes se constituirán independentment, nomenant cada una d'elles el president, vispresident y secretari, després dels quals se que's componen, nomenant aquests agrupacions en el mateix dia els seus treballs.

Funcionament del Jurat de qualificació

El Jurat de qualificació se constituirà sobre la base de la Comissió septima Comité y'l completarán:

1. La representació consular de cada una de les nacions que concorrin a l'Exposició; y

2. Els Jurats electus que'ls expositors nomenen en la següent forma:

*seccions que comprenen les agrupacions
en que ha de funcionar el Jurat*

Artística. — Seccions 1. ^a	8
3. ^a , 4. ^a y 5. ^a	2
Gravats. — Secció 2. ^a	4
Art retrospectiu, ensenya- ra y projects. — Seccions 9. ^a y 10.	4
Magumaria, cines, etc. —	6
Seccions 5. ^a , 6. ^a y 7. ^a .	20
Jurats electius.	

UPLÉNTS. — Els que seguin en
mero de vots de cada agrupació,
es proposes de premis se formularan
les agrupacions respectives y s'otorga
un pel jurat en ple.

Recompenses

consistiran en: diplomes d'honor, idem
primera classe, idem de segona clas-
se, idem de tercera classe, mencions ho-
diques, idem de cooperació.

Jurat farà les propostes que con-
sistiran oportunes al C. C. pera comen-
de la ordre civil d'Alfons XII.

(Acabard)
